

М. ЛЕОНТОВИЧ

ХОРОВІ ТВОРИ

УПОРЯДУВАВ

М. ВЕРИКІВСЬКИЙ

Державне видавництво

ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА І МУЗИЧНОЇ ЛІТЕРАТУРИ УРСР

КИЇВ · 1961

90. ОТАМАНЕ, БАТЬКУ НАШ

Moderato

1. „О - та - ма - не, бать - ку наш, о - та - ма - не, бать - ку наш,
 2. Що ми будем ро - би - ти, що ми бу - дем ро - би - ти,
 6. По - ї - де - мо в Крим гу - лять, по - ї - де - мо в Крим гу - лять,

1. „О - та - ма - не, бать - ку наш, бать - ку наш,
 2. Що ми будем ро - би - ти, ро - би - ти,
 6. По - ї - де - мо в Крим гу - лять в Крим гу - лять,

по - радь же ти те - пер нас.
 чим будем во - лів кор - ми - ти?“
 та - тар з тур - ком во - ю - вать.“

3. Ко - сить, хлопці, о - че - рет,
 4. Ко - сить, хлопці, о - та - ву,
 5. Ко - сить, хлопці, ту гречку,

порадь же ти те - пер нас.
 чим во - лів нам кор - ми - ти?“
 та - тар з турком во - ю - вать.“

Ой,

3. о - че - рет,
 4. о - та - ву,
 5. ту гречку,

ко - сить, хлоп - ці, о - че - рет,
 ко - сить, хлоп - ці, о - та - ву,
 ко - сить, хлоп - ці, ту греч - ку,

кладіть ви со - кий о - же - ред.
 кла - діть во - лам до зва - ту.
 по - їдем в зем - лю ту - рецьку.

3. о - жеред
 4. до зва - ту.
 5. ту - рецьку.

91. ЗА РІЧКОЮ ЗА ДУНАЄМ

Moderato

mf

Т. I
Т. II

1. За річ - ко - ю за Ду - на - ем, за річ - ко - ю,

mf

В.

за Ду - на - ем, ко - за - чень - ко ко - нем гра - е.

2. Козаченько конем грає, (2)
Дівчиноньку підмовляє:

7. Дівча сина породила, (2)
Барвіночком обстелила.

3. «Дайся, дівча, на підмову (2)
Козакові молодому».

8. «Не йдять, дівки, по калину, (2)
Бо збудете мі дитину».

4. «Бодай козак щастя не мав, (2)
Що він з мене вінок ізняв».

9. Не рвіть, дівки, барвіночку, (2)
Бо збудете дитиночку».

mf

Гей!

5. „Не я з те - бе ві - нок із - няв, не я з те - бе

Гей!

p

mf

Гей!

ві - нок із - няв, зня - ла з те - бе о - хо - то - нь - ка.

6. Зняла з тебе охотонька, (2)
Козацькая розмовонька».

99. ОЙ КОНЮ МІЙ, КОНЮ

Andante

Т. I
II

1., Ой ко - ню мій, ко - ню, тай зо - ло - та - я гри - ва,
Ой мій ко - ню! Гей!

ве - зи ме - не. Гей!
ве - зи ме - не, ко - ню, гей, де дів - чи - нонь - ка ми - ла.

ве - зи ме - не, де дів - чи - нонь - ка ми - ла.

2. Іде, їде козак та й у чистее поле, Ой там сиротина, гей, та й пшениченьку поле.
3. Поле ж вона, поле, та й кукіль вибирає, Молодому коню, гей, на межу кидає.

4. «Годі, сиротино, та й годі працювати,
Хочу тебе мила, гей, хочу тебе взяти».

100. ОЙ НА ГОРІ ВІНОГРАД

Allegretto

1. Ой на го - рі ви - но - град,

Т. I
II

Ой на го - рі, ой на го - рі

ви - но - град, на до - ли - ні виш - ний сад.

2. На долині калина, (2)
Білим цвітом обцвіла.
3. На калині білий цвіт, (2)
Соловейко на весь світ.
4. Соловейко маленький, (2)
В нього голос тоненький.
5. Прошебей же ти мені, (2)
Бо я в чужій стороні.
6. Ой піду я понад брід, (2)
Пошукаю я свій рід.
7. Брід увесь я ісходив, (2)
Свого роду не знайшов.
8. «Ветань же, батьку, не лежи, (2)
Візьми мене одружи».
9. «Будь, мій сину, покірний, (2)
Вдружить тебе рідина».

101. ГЕЙ НУМ, БРАТТЯ, ВСІ ДО ЗБРОЇ

Marciale

T. I
T. II
В.

Гей нум, брат-тя, всі до збро-ї на герць по-гу-ля-ти,

здо-бу-ва-ти:
сла-ви здо-бу-ва-ти: Ой чи пан, чи про-пав,
сла-ви здо-бу-ва-ти:

1. 2.
в дру-гий не вми-ра-ти, гей ну-мо, до збро-ї. збро-ї.

102. ОЙ СІВ-ПОЇХАВ

Moderato

T. I
T. II
В.

Ой сів-по-ї-хав на во-ро-но-му ко-ню.

Я ж зо-ста-ла-ся, як би-ли-нонь-ка в по-лю.
Я ж зо-ста-ла-ся, як би-ли-нонь-ка в по-лю.